

нови, красиви и млади, съ мустачки и безъ мустачки. Колко е хубавъ животътъ по филмитъ!

Защо ѝ е онази глупава любовъ между двама млади и бедни, която веднага излиза презъ комина, когато бедността почука на вратата? И после почватъ караницитъ. О, за нищо на свѣта обикновени памучни чорапи за четиридесетъ лева и само една басмена рокличка за сто лева, да не смѣе да се покаже предъ хората, а да седи и да го чака цѣль денъ въ кжщи, докато той се блъска навънъ да донесе единъ хлѣбъ и половинъ килограмъ месо. Това любовъ ли е?

Младото сърдце на Беба вече не се борѣше между два пжтя, изборътъ е направенъ. За нея бѣше ясно, тя знаеше добре какво иска отъ живота.

* * *

За първи пжтъ видѣхъ Беба преди десетина години. Бѣше краятъ на лѣтото. Пжтувахъ съ влакъ, и на една малка гара вратата на купето се отвори и влѣзе едно момиче съ черна сатенена престилка, бѣла якичка и баретка. Попита срамежливо може ли да седне, остави си багажа на мрежената полица и седна до прозореца.

Гледаше навънъ, какъ бѣгатъ телеграфнитъ стълбове и квадратитъ на нивитъ въ полето.

Отъ неизбѣжнитъ разговори въ третокласнитъ вагони разбрахъ, че отива въ София да се запише въ шести класъ. Баща ѝ, чиновникъ, го мѣстятъ въ София и по-късно цѣлото семейство щѣло да се изсели. Тя тръгнала по-рано, да не закъснѣе за училище. Временно щѣла да бжде у леля си...

Преди една година отново я видѣхъ на улицата. Бѣше прелестна. Водѣше съ синджирче едно